

Tilslutning til den foreslaede Ændring i Loven om Motorkøretøjer. Den Tilstand, hvori mange af vore Landeveje, befinder sig, er af en saadan Beskaffenhed, at det ikke altid er lige behageligt for dem, der bliver befordret ad disse Veje. Der er mange forskellige Aarsager, der her kan gøre sig gældende; jeg skal imidlertid her kun pege paa Hovedaarsagen, som utvivlsomt er den, at vore Landeveje ikke er bygget med den voldsomme Trafik for Øje, som nu finder Sted paa Grund af Motorkøretøjernes Fremgang. Jeg for mit Vedkommende kan derfor kun være tilfreds med, at man vil forsøge at skaffe Betingelser til Veje, der kan danne Grundlag for en Forbedring af vore Landevejes Tilstand, til Gavn for baade Amts-, Land- og Bykommuner og de mange Mennesker, som daglig skal færdes ad Landevejene.

I denne Forbindelse vil jeg gerne nævne, at det efterhaanden er ikke ganske smaa Beløb, der indbetales fra Motorejernes Side til de offentlige Kasser. Jeg personlig nærer nogen Tvivl om, at Landevejenes Tilstand og de nævnte Beløb staar i et rimeligt Forhold til hinanden, og der har længe ude blandt Motorfolkene lydt Røster om, hvorfor der ikke kunde blive gjort noget effektivt for at faa en Forbedring af vore Landeveje. Derfor tror jeg at turde sige, at dette lille Lovforslag vil blive hilst med Tilfredshed fra Motorfolkernes Side, baade fordi det sigter til at faa foretaget disse Forsøg, men især fordi der i dette Lovforslag er en Tendens til at vise, at man fra Rigsdagens Side vil være med til at yde, om end i al Beskedenhed, noget til Forbedring af Forholdene for Motorkørselen herhjemme. Motorfolkene har hidtil ikke været forvænt med Kys og Klap fra Rigsdagens Side, og derfor virker et venligt Haandtryk saa meget desto bedre. Jeg vil haabe, at vi her i Rigsdagen fra den højtærede Ministers Side maa blive holdt a jour med, hvorledes disse Forsøg former sig. Jeg skal ikke begære Udvalg, men kun tilsige mit Partis Støtte til hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Ulrich: I Modsætning til de to ærede Talere, der nu har talt for Partiet Venstre (Hedekund) og Socialdemokratiet (N. P. Nielsen), skal jeg paa mit Partis Vegne kun give en betinget Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Vi fra vor Side er bange for, at det at give Tilslutning til Forslaget, saaledes som det foreligger, vil betyde, at man aabner Sluserne for et nyt Væsen, der vil trænge sig ind i Samfundet,

et nyt Væsen, som, hvis det faar Lov til at udvikle sig, vil blive Samfundet ganske overordentlig dyrt. Vi ved, at Vejvæsenets Pasning i Øjeblikket ligger i Sognekommunernes, Amtskommunernes og Bykommunernes Hænder, og den Maade, hvorpaa det hidtil er passet, er efter vor Mening overordentlig tilfredsstillende. At det kan komme til at knibe noget i en Situation, hvor Motorkørselen har haft en saa rivende Udvikling som i de senere Aar, er kun ganske naturligt; men de forskellige Forsøg, som man indenfor de forskellige Amter har foretaget for at skaffe Vejbaner i Kommunerne til den overordentlig stærkt udvidede Færdsel, der foregaar, har været af den Art og Udstrækning, at de efter vor Formening er fuldkommen fyldestgørende. Naar man nu fra den tekniske Vejkomité's Side er gaaet til at søge en Bevilling gennem Finansudvalget — der jo som Overrigsdag paa mange Omraader bevilger Beløb uden at komme til Lovgivningsmagten og faa disse Beløb virkelig bevilget ved Lov —, og Finansudvalget er gaaet med til at bevilge 30 000 Kr. til Anlæg af Vejbaner til foreløbige Forsøg, vil vi ikke gaa indod det, men kan gaa med til, at disse Forsøg udføres, og fordi vi erkender, at det har *noget* Betydning, men ikke saa stor Betydning, som den højtærede Trafikminister tillægger det. Vi vil altsaa være med til at gennemføre Bevillingen af det Beløb, som dertil skal bruges; men jeg maa tage absolut Afstand fra de aarlige Udgifter. Det kan ikke være den højtærede Minister ukendt, at der i Amterne er foretaget mange Forsøg. Vi ønsker i et Udvalg at faa nærmere Oplysning om, i hvilken Udstrækning disse Forsøg er gjort, og hvilke Resultater man derved er kommet til. Jeg føler mig forvisset om, at dersom det høje Tings Medlemmer gennem en saadan Udvalgsbehandling kommer til Klarhed over disse Forsøgs Udstrækning, vil man sikkert betænke sig paa at gaa med til et saadant aarligt Tilskud, selv om, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (N. P. Nielsen) sagde, det ikke koster Staten noget. Men selv om det ikke koster Staten noget, koster det jo Statens Borgere en hel Del, thi de kommunale Myndigheder faar akkurat lige saa mange Penge — altsaa disse 100 000 Kr. — mindre til at vedligeholde Vejene for, og altsaa maa de udskrive dem hos Skatteborgerne; det er dem, der kommer til at betale. At slaa sig til Ro med, at det ikke koster Staten noget, er jo det samme som at slaa sig til Ro paa en Sovepude, og det skulde man ikke vente, at et saa prominent Medlem af den høje Rigsdag som det ærede